

—, da Spørgsmaalet om en Ændring i Tronfølgeordenen ikke var aktuelt. Ja, men enhver vil dog vel indrømme mig, at det er ganske ulovligt ved en simpel Lov at ændre en eller anden Bestemmelse i Grundloven, sely om der foreløbig hverken om et eller to eller tre Aar vil blive praktisk Brug for at anvende den paagældende Grundlovsbestemmelse.

Her maa jeg advare mod at misbruge Hensynet til det praktiske. Jeg har overordentlig stor Respekt for det praktiske Arbejde og det praktiske Livs Mænd, de ser paa mange Omraader Ting, som Folk, der har en mere teoretisk Uddannelse, ikke kan se saa godt, og de har bedre Forstand paa adskillige Omraader, hvor vi kan lære overordentlig meget af dem. Jeg ventér ogsaa ved Retsplejereformens Gennemførelse, at den ensidige juridiske Uddannelse, som Retsplejens Udøvere nu har, vil blive forbedret, at Resultatet vil blive bedre, naar der sker en Samvirken mellem Jurister og Lægfolk. Jeg har altsaa i og for sig den største Respekt for Hensynet til de praktiske Folk, de praktiske Mænds Dom etc. Men jeg vil paa den anden Side bestemt hævde, at er der noget Punkt, hvor man ikke med en Haandbevægelse kan skyde det formelle til Side som Smaatterier, er det sandelig i Forholdet til Grundloven. Ved Grundloven som det, hvorpaa alt det andet skal bygges, maa vi virkelig ogsaa tage Hensyn til det formelle. Og man kan ikke med et Skuldertræk erklære: „Aa, det har ikke saa meget at sige, praktiske Mænd ser saadan og saadan paa det“. Den Tid vil let kunne komme, da man vil fortryde det, hvis man i Praksis ikke tager det saa nøje med, hvad en Grundlovsbestemmelse siger. Der kan tænkes mange Foranstaltninger, f. Eks. vedrørende Grundlovens Paragraf om Ejendomsretten, hvor det vil være meget uheldigt, om man er kommet ind paa i Praksis at tage det ret laks med, hvad der er foreneligt med Grundloven, og hvad der ikke er det. Jeg kan nævne et andet Eksempel. Der har jo her været rejst Tvivl om, hvorvidt Indenrigsministeriet fuldt ud korrekt har benyttet den Bemyndigelse, som er lagt i Indenrigsministerens Haand ved Bestemmelsen om Adgang til at træffe prisregulerende Foranstaltninger med Hensyn til Levnedsmidler, Varer o. s. v., hvorvidt man ikke ogsaa paa det Omraade kan komme saa langt ud, at man krænker det formelle. Vi er altsaa her inde paa Omraader, hvor det formelle virkelig har meget stor Betydning og derfor ikke kan affærdiges uden nærmere Undersøgelse. En saadan haaber jeg ogsaa

i Henhold til det ærede Medlem fra Ringkøbings Udtalelser, der vil blive givet os Adgang til.

Med Hensyn til § 6 siger den højtærede Handelsminister: Ja, men Løsningen er jo paa dette Omraade i store Træk som i 1908, og noget lignende gjorde den højtærede Handelsminister gældende med Hensyn til Grundlovens § 50, forsaavidt angaar Altingets Adgang til at meddele Naturalisation. Jeg maa for det første gøre opmærksom paa, at Forholdet er ikke det samme nu som efter Udkastet af 1908, thi efter det foreliggende Lovforslag skal Island jo være en fuldt ud suveræn Stat, hvilket ændrer Forholdet betydeligt. Nu faar Island egne Statsborgere og egne indfødte, før var Forholdet altid fælles med Danmark. En anden Ting vil jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa. Ogsaa i Udkastet af 1908 er der, som den højtærede Handelsminister jo vil vide, i hvert Fald af et af Kommissionens Medlemmer, Professor Matzen, taget Forbehold med Hensyn til de Grundlovsændringer, som Gennemførelsen af Bestemmelserne vilde medføre. Saa siger den højtærede Minister: Det har ikke meget at sige, hvorvidt de islandske Statsborgere af Udlandet regnes for danske eller islandske, da vi ikke er Herrer over, hvorledes Udlandet ræsonnerer og optræder. Nej, det er vi selvfølgelig ikke, men det er dog ogsaa indadtil et meget vigtigt Spørgsmaal ved Traktater, som i Fremtiden afsluttes af Danmark paa egen Haand, og som kun nævner danske indfødte og danske Statsborgere, hvem der skal falde ind derunder, og i saa Henseende vil Udlandet med fuld Pøje kunne hævde — om det vil gøre det i det enkelte Tilfælde eller ej, er en Sag for sig —, at i en saadan Traktat falder under danske Statsborgere og danske indfødte kun den suveræne Stat Danmarks Statsborgere og indfødte. Der kan være flere Klasser af indfødte, siger den højtærede Minister. Ja, det kan der naturligvis. Indadtil kan man selvfølgelig udmærket godt tillægge en Klasse indfødte nogle Rettigheder, en anden Klasse andre Rettigheder. Jeg synes imidlertid, at det var et meget uheldigt Eksempel, den højtærede Minister kom med, det med de 10 000 Kr. for at faa Adgang til Landet. Der henvises til, hvad man vilde sige til, at danske indfødte, danske Statsborgere ikke kunde komme ind i Landet fra Udlandet, fordi de ikke havde 10 000 Kr. Ja, der tror jeg dog, at den højtærede Handelsminister, naar han tænker sig om, vil være enig med mig om, at hvilke Regler vi end vil fastsætte med Hensyn til